

СЕКЦІЯ 6

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ ТА ЗЕМЕЛЬНОГО ПРАВА

Заверюха Марина Михайлівна

*к.ю.н., доцент кафедри аграрного, земельного та екологічного права
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ЩОДО СТВОРЕННЯ ОХОРОННИХ ЗОН ДЛЯ ЗБЕРЕЖЕННЯ БІОРИЗНОМАНІТТЯ У ЛІСАХ УКРАЇНИ

Серед природних багатств нашої держави лісам належить особливе місце. Ліси – це наше національне надбання яке потребує належної правової охорони. Правові норми, що стосуються охорони лісів, фіксують межі активної поведінки людей щодо забезпечення цілей охорони лісів, встановлюють права і обов'язки суб'єктів лісоохоронних правовідносин, вносять узгодженість, організованість і порядок у систему охорони лісів і використання лісових ресурсів. Правова охорона лісів здійснюється при застосуванні всіх правових норм, що пов'язані з охороною і використанням лісових ресурсів. На сучасному етапі розвитку вітчизняного законодавства охорона та захист лісів регламентуються главою 16 Лісового кодексу України [1].

Державна політика України свідчить про розуміння необхідності здійснення невідкладних заходів для охорони лісів з метою збереження їх біологічних, захисних, естетичних та інших властивостей. Слід відмітити, що розпорядженням Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2021 р. № 1777-р схвалена «Державна стратегія управління лісами України до 2035 року» [2] де передбачається план дій для збереження та відтворення генетичного різноманіття лісів та збереження біорізноманіття в лісах.

Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо імплементації положень деяких міжнародних угод та директив Європейського Союзу у сфері охорони тваринного та рослинного світу» від 15 липня 2021 року [3] були внесені зміни до ст. 85 Лісового кодексу України. Так, зокрема, відповідно до п. 5 даної

статі передбачається створення охоронних зон для збереження біорізноманіття у лісах – зон визначеної конфігурації (форми) та розміру, у межах яких встановлюється режим ведення лісового господарства, що забезпечує довгострокове збереження.

Ці зони пропонується створити для:

- об'єктів Червоної книги України;
- об'єктів, внесених до переліків рідкісних або таких, що мають особливу наукову, природоохоронну та іншу цінність, або є такими, що перебувають під загрозою зникнення, видів тварин і рослин, що підлягають особливій охороні на відповідній території;
- типових та унікальних природних комплексів і об'єктів;
- місць розмноження диких тварин;
- найстаріших або визначних дерев та їх груп;
- інших місць, важливих для збереження біорізноманіття у лісах.

Окрім того, в даній статі передбачається, що порядок створення таких зон, а також режим ведення лісового господарства в межах таких зон визначається Кабінетом Міністрів України [1].

Слід відмітити, що проєкт даної постанови був розроблений Міністерством захисту довкілля та природних ресурсів. Так, проєкт врегулював такі питання як: об'єкти охорони в охоронних зонах; мінімальний та максимальний розмір (площа) охоронної зони; режим охорони у межах охоронних зон; порядок створення охоронної зони; порядок скасування статусу охоронної зони; проведення актуалізації про стан об'єктів у межах охоронних зон та інші питання.

Проте дана постанова так і не була прийнята. На сайті Державної регуляторної служби України міститься рішення про відмову в погодженні проєкту регуляторного акта. Проєкт постанови не може бути погоджений у запропонованій редакції, оскільки розробником під час його підготовки порушені вимоги статей 4 та 8 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» від 11 вересня 2003 року. Зазначено, що надісланий розробником аналіз регуляторного впливу до проєкту постанови підготовлений за формально-декларативним принципом та не відповідає вимогам. Як наслідок, під час аналізу існуючого правового регулювання господарських та адміністративних відносин не доведено, чому існує регулювання не розв'язує проблему та потребує вдосконалення [4].

На нашу думку, є об'єктивна необхідність у прийнятті даної постанови, оскільки це матиме позитивний вплив на збереження біорізноманіття та генетичного різноманіття у лісах України. Маємо сподівання, що після усунення всіх недоліків дана постанова буде узгоджена та прийнята.

Список використаних джерел

1. Лісовий кодекс України від 21 січня 1994 р. в редакції від 8 лютого 2006 р. № 3852-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. 2006. № 21. Ст.170.
2. Про схвалення Державної стратегії управління лісами України до 2035 року: розпорядження Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2021 р. № 1777-р // Офіційний вісник України. 2022. № 4. Ст. 256.
3. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо імплементації положень деяких міжнародних угод та директив Європейського Союзу у сфері охорони тваринного та рослинного світу: Закон України від 15 липня 2021 р. № 1684-ІХ // Офіційний вісник України. 2021. № 64. Ст. 4009.
4. Рішення про відмову в погодженні проєкту регуляторного акта : веб-сайт. URL: http://www.drs.gov.ua/wp-content/uploads/2021/12/662_0_45-21.pdf

Невзоров Олег Володимирович

аспірант кафедри права інтелектуальної власності та патентної юстиції Національного університету «Одеська юридична академія»

ОСОБЛИВОСТІ ЛІЦЕНЗІЙНИХ ДОГОВОРІВ ПРО НАДАННЯ ПРАВА НА ВИКОРИСТАННЯ ТВОРІВ АРХІТЕКТУРИ

Архітектор може розпорядитися виключним майновим правом на належний йому твір архітектури будь-яким способом, що не суперечить закону, у тому числі шляхом надання іншій особі права використання зазначеного твору на основі ліцензійного договору. Видами твору архітектури є проєкти, креслення, зображення, макети, моделі, плани, ескізи, малюнки, тривимірні комп'ютерні зображення, будівлі, споруди та ін.

Архітектурне рішення – це авторський задум щодо просторової, планувальної, функціональної організації, зовнішнього вигляду й інтер'єру об'єкта архітектури, а також інженерного та іншого забезпечення його реалізації, викладений в архітектурній частині проєк-